

позволю собі сказати отсим кілька слів в відносинах до твої пропозиції і моїх поглядів в справі загорнення людей в наші сіти.

З щирого серця і радної душі годжу ся на твої погляди і пропозицію в сій справі, позаяк чимало вже глядав за людиною котраби була склонної вдачі такої саме як ти, щоби так хитро вмів придумати способи зглядом ланання людства — і не міг знайти. Виравді твоїй трунок причина всего злочину і упадку моралів і духового життя. Я, і сам гонив ся думками як голоден лев з розявленою пащею за здобичею, і не міг нич придумати щоб було згубою для людей, і всі мої заходи не принесли великого уєніха по собі.

В справі злочинства я вислав демона — найхитрійшого чортягу, одного найлучшого із нашого табору, щоби підмовляв людей до мордерств і правда, з'умів немало преобріти сим чинном людських душ, але однако не годен був зінсувати весь загаль. Рівночасно вислав демона в справі позбутти людей від чести а завести рознуєту і ненавієть, та щоби він змів з лиця землі людську мораль в загальі. Сей так самеж зробив богато беззаконя між людьми. Підмовив він молодців, що звели з дороги чесних, неввинних дівчат і знівечили їх, але не всіх. І хоть они були без чести, всеж таки не погубили з гріхом душевним а то через ласку Христа, мого найбільшого ворога, задля причини що були тверезими і що каялись, стали ся ревними послідователями Його царства. На се я не звертав найменьшої ваги, що люди не всі